N°. 286. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van een tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . " 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

WOENSDAG 26 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon,** Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.** Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . ƒ 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Het is heden juist een jaar geleden, dat het dagblad *de Grondwet* voor het eerst verschenen is. Het was in een tijdstip, dat men verpligt was Nederland toe te roepen: "Waak, dat uw dierbare grond de woonplaats "blijve der eendragt, der verdraagzaamheid en der "grondwettige vrijheden, in 1848 verworven!" en wij kondigden aan, dat wij de pen hadden opgevat: "opdat "dit alles worde behouden; opdat tot dit alles worde aan"gespoord; opdat aangetoond worde, dat alleen door "aan die beginselen te blijven hechten, Nederland ge"lukkig kan zijn."

De strijd, dien wij aanvaardden, vond weêrklank bij de Natie. De kreet, die van ons uitging, deed de snaren trillen van het vaderlandslievende en vrijheidminnende hart des Volks, dat zich nog steeds herinnert, dat de Graven van Egmont en Hoorne voor dat Vaderland en voor die vrijheid zijn gestorven. Van alle zijden ondersteund, schoten wij des te krachtiger wortelen in het gemoed der Natie, naarmate de tegenstand, die ons te beurt viel, het bewijs leverde van de waakzaamheid, waarmede *regt* en *waarheid* ons bezielden, ter verdediging der grondwettige instellingen en ter bestrijding van de daar tegenovergestelde rigting, en naarmate de angst, die onze onze bestrijders bekroop, de juistheid van onzen blik in hetgeen zij voorhadden, voor de wereld openlegde.

Aldus geschraagd, hebben wij een jaar gestreden, met waarachtige vaderlandsliefde in het hart, steeds tegen *zaken*, nooit tegen *personen*. Zoo was de strijd tegen den heer VAN RAPPARD de verdediging der kostbaarste constitutionnele waarborgen in den Staat: *de ministeriële verantwoordelijkheid*; en zoo was de strijd tegen Prof. MULDER de verdediging van *de volksvoeding der Nederlanders* tegen onzinnige utopiën, met het gezag der wetenschap bekleed, maar eigenlijk uit politieke oogmerken voortvloeijende.

Het Vaderland, de Grondwet en de Koning: wij hielden aller belangen evenzeer en ten allen tijde in het oog; en al ons pogen strekte daarheen, om Koning, Grondwet en Vaderland voor ramp en onspoed te behoeden.

Men sla een blik terug op de onafgebroken reeks onzer artikelen, en men zal tot de overtuiging moeten komen, dat wij voorspeld hebben wat gebeurd is, en wat nu onze toestand is; dat wij de Natie tijdig hebben gewaarschuwd voor feiten, die thans dààr zijn, om te getuigen voor ons onpartijdig oordeel.

In April 1853 moest een "aaneengesloten getal stemmen" ontbonden worden. Wij verklaarden, dat geene Regering denkbaar was, zonder een aaneengesloten getal stemmen. Wat hebben wij zien gebeuren? Er is *nu* een aaneengesloten getal stemmen gelijk in de vorige Kamer; maar alleen daarin verschillende, dat het goedkeurt, al wat de Natie meer geld zal kosten en verwerpt, wat die Natie beloofde eenige verligting te verschaffen.

Het Ministerie VAN HALL trad op en men zeide, dat nu de Bisschoppen zouden geweerd worden. Wij waarschuwden, dat die leus was eene valsche; dat men het godsdienstig gevoel der Natie exploiteerde tot bereiking van politieke oogmerken. Wat is gebeurd? De bisschoppen *zijn* gekomen; men heeft een gezantschap naar Rome, dat ons krenkte, gezonden; men heeft de bisschoppen zelfs bezoldigd.

De Kamer kwam bijeen. Wij gaven onze overtuiging te kennen, dat met *deze* Kamer elke regering onmogelijk was. Wat is de uitkomst geweest? Dat *deze* Kamer, bijna een jaar in leven, niets anders merkwaardigs heeft verrigt, dan het leveren aan Nederland van het vreemde schouwspel van debatten, door partijzucht en hartstogtelijkheid ontsierd en onvruchtbaar gemaakt.

De Regering sloeg handen aan het werk. Wij waarschuwden, dat de oorsprong dier Regering het onmogelijk maakte, dat zij *iets goeds* tot stand zou brengen. Welke uitkomsten zien wij thans, na een éénjarig bestaan? Wisseling van portefeuilles, gedurige verandering van decoratiën, onuitputtelijkheid in taktiek, om door de klippen heen te zeilen; maar gedaan, maar opgebouwd, maar tot stand gebragt *niets!*

[illegible] aldus luidde onze waarschuwing. Is zij gegrond geweest? O, slaat den laatsten jaargang van de *Staats-Courant* eens op: leest er, met het oordeel des onderscheids, de onafzienbare reeks van benoemingen en bevorderingen, en gij zult het voordeel kunnen berekenen, dat enkele familiën uit de komst van het April-Ministerie, aan het Bestuur van 's lands zaken, hebben getrokken.

De tijd van spaarzaam beheer, de tijd van *overschotten* is voorbij, was mede onze waarschuwing. De uitkomst heeft onze vrees volkomen, helaas! geregtvaardigd. Van zeven ministers zijn wij geklommen tot negen (zonder dat de negen de helft zoo veel doen, als vroeger zeven hebben verrigt); Oorlog is met ruim een millioen verhoogd; vele ambtenaren zagen hunne bezoldiging vermeerderd; het personeel der ambtenaren is aanmerkelijk uitgebreid; de lijst der pensioenen is op zorgbarende wijs aangegroeid.

Zoo bleek ons inzigt, zoo bleken onze waarschuwingen niet te zijn partijdig, maar *waarachtig* en *gegrond*, alleen ingegeven door die liefde, welke, het Vaderland op het oog, zich verheft boven personen en eigenbelang en zich de bevordering van het algemeene welzijn ten doel stelt. Er is geleerdheid noch staatkunde toe noodig, om te komen tot de beantwoording der vraag: Aan welke zijde regt en waarheid zetelden? De tijd en de feiten hebben onze voorspellingen meer dan bewaarheid. Wilt gij de proef op de som: Leest de ministeriële couranten na, zoo ook *de Nederlander*, *de Fakkel* en anderen: somt op de gouden bergen, die zij beloofden, en gij behoeft die zelfs niet meer te toetsen aan de feiten; maar merkt slechts op, hoe de eersten van schaamte verstomd zijn, hoe de laatsten in assche en rouwe zijn gedompeld, en hunne eigene ligtgeloovigheid bejammeren.

Voor regt en waarheid is alzoo reeds voor een groot gedeelte de zege weggelegd: en ook *dit* voorspelden wij. Het was onze innigste overtuiging, dat het Nederlandsche Volk op den duur niet misleid kon blijven voortleven. Veinzerij en intrigue staan vierkant tegenover het open en loyale karakter van den Hollander; voor een poos mogen zij triumpheren: op het ondoordringbare schild der Hollandsche deugd verstompen zij spoedig hare pijlen, en zij liggen, als in 1848, ontwapend voor het Volk, welks geheele geschiedenis een aanhoudende strijd is geweest voor *loyauteit* en *vrijheid*.

De verkiezingen naderen, en wij voorspellen, dat de Natie een schitterend blijk zal geven van haar inzigt en van haar oordeel, over al hetgeen, sedert April 1853, het Vaderland heeft zien gebeuren en over hetgeen sedert dien tijd is verzuimd geworden. In het belang van Vaderland, Grondwet en Koning wacht ons een nieuwe strijd; maar wij zijn nu niet meer de dam, in den bruischenden stroom der hartstogten geworpen, om dien tegen te houden. Die stroom heeft zijne woestheid verloren; bedachtzaam rolt hij voort; wij behoeven niet meer te leiden, slechts waarschuwend te volgen.

Eenigen tijd geleden werd in *"de Fakkel"* gezegd: "dat het Ministerie VAN HALL de partij GROEN had losgemaakt van de partij VAN DAM." Wij gaven daarop te kennen, dat wij, behalve van de jagers van VAN DAM, nooit iets van "eene partij VAN DAM" gehoord hadden.

Het *Tielsche Weekblad* (waarvan men zegt, dat de heer VAN DAM redacteur is) komt daarop terug en zegt: "Ook wij kenden die partij niet" en het juicht den *Herkaauwer* zeer toe, omdat dit blaadje zeer ijvert tegen het denkbeeld "dat hij en de zijnen tot eene partij VAN DAM zouden behooren." De reden, waarom dat ijveren wordt toegejuicht, is zeer zonderling, en geeft een juisten maatstaf van de hoogte, waarop staatslieden als de heer VAN DAM het gebragt hebben.

Wij juichen dat ijveren toe; want er is voor een beschaafd en denkend mensch, iets vernederends gelegen in dat aannemen van een vreemden naam.

Lancaster schapen en *Durhammer koeijen*, dat kan er door. Op ons maakt het telkens den indruk, als of men van eene kudde spreekt, die door den drijver wordt gedreven, naar zijne willekeur, wanneer wij hooren van Thorbeckianen en Groenianen; en daar wij een afgrijzen hebben van alle *servum pecus*, begrijpen wij volkomen, dat de mannen van den *"Herkaauwer"* en dat alle andere *vrije* Protestantsche mannen, die tegen gewetensdwang strijden, er afkeerig van zijn, om ook met schapen of koeijen gelijk gesteld te worden.

Het ware eene welverdiende straf, wanneer men deze definitie van hetgeen eene staatkundige partij zou wezen, in het Fransch en Engelsch deed vertalen, om in het buitenland de overtuiging te schenken, hoe zeer de reputatie van den heer VAN DAM (die ook buiten 's lands heeft getracht bekend te zijn) geusurpeerd is; om te doen zien met welk een scherpen blik hij, bijvoorbeeld, de beweging der *free-traders*, der *peelisten* heeft gadegeslagen, en al hun streven gelijk stelt met... *Lancaster schapen* en *Durhammer koeijen!* De "politieke tinnengieters" zijn er nog velen in het land.

Intusschen, ofschoon het *Tielsche Weekblad*, evenmin als wij, eene partij VAN DAM kent, beweert het blaadje toch, dat, in tegenstelling met *de Herkaauwer*, het *"geen klad"* is voor de Protestantsche zaak dat men zou meenen, dat de liberale protestanten eenigen invloed zouden toekennen aan een man, *die Groot-Dignitaris is in de Nederlandsche vrijmetselarij."* En nu draaft het *Tielsche Weekblad* door, om te betoogen, juist dat er eene partij VAN DAM zou zijn: de partij van de vrijmetselarij!

[illegible]

Gave God, dat de geest der vrijmetselarij wat meer ware doordrongen onder ons volk. Er zou minder haat en minder twist, er zou meer liefde en meer verdraagzaamheid bestaan dan thans, onder de zonen des vaderlands. De vrijmetselarij is in den waarachtigen zin des woords, de meest christelijke vereeniging van geheel het vaderland. Indien de schrijver van het artikel in den *"Herkaauwer"* gelukkig genoeg was om de instelling *goed* te kennen, dan zou hij weten, dat al die dwaze beschuldigingen van ongodisterij en van onchristelijke begrippen, uitstrooisels zijn van de vrienden der duisternis, die het heilige licht der waarheid schuwen; hij zou weten, dat de echte zuivere beginselen van het Christendom nergens beter worden geëerbiedigd en nageleefd, dan in den tempel des vrijmetselaars, en dat zelfs GROEN en MOLENAAR tot de orde zouden kunnen behooren, zonder dat een der Broeders hen zou bemoeijelijken, ter wille van hun geloof in de menschelijke instellingen en verordeningen; indien het maar blijken mogt, dat men aan de *formulieren van eenheid* zijne ziel en zijne zaligheid kan verpanden, zonder op te houden God en den naaste lief te hebben.

Wij gelooven niet, dat de Vrijmetselarij den heer VAN DAM beschouwt en eerbiedigt als haar hoofd en leider op het staatkundig gebied. Wij gelooven zelfs, dat zulk gebied voor haar, ten eenemale is verboden.

Bovendien, wanneer de handelingen en de onverdraagzaamheid van den "groot-dignitaris der Nederlandsche Vrijmetselarij," moeten zijn de ware uitdrukking van den geest dier orde, dan bidden wij, dat "God geve, dat die geest der Vrijmetselarij ten spoedigste onder ons moge uitgeroeid worden"; want er is dan niemand in het land, die deze Orde meer in discrediet brengt, uit het oogpunt van Christelijke liefde en verdraagzaamheid, dan de "groot-dignitaris." [illegible]

Maar ook wij kennen den geest der [illegible] en aarzelen niet, ook uit naam dier [illegible] stigste te protesteren tegen het misbruik [illegible] handelingen *Tielsche Weekblad* zich veroorlooft, om de [illegible] als uit- van den heer VAN DAM [illegible] voorkomen [illegible]. Ware de drukking van [illegible] doordron- "groot-dignitaris" [illegible] in de rij der April- gen, [illegible] hij zou vrij wat bombast beroerders hebben geplaatst [illegible] meer *handelen* naar de voorschriften [illegible] die liefde tot den naaste en verdraagzaamheid als eerste burgerpligten omvat.

Naar het schijnt is de bijval niet groot, dien de heer VAN LENNEP zal oogsten van de nieuwe vrucht van zijn genie. Reeds maakten wij melding van het

oordeel der Groninger Couranten en van het uitnemend *„Strafdicht„* door Dr. HECKER aan VAN LENNEP toegezongen. Het is thans de beurt aan de algemeen geachte *Konst- en Letterbode*, om het doodvonnis over de algemeen beruchte „Tafereelen„ uit te spreken.

Wij hadden het plan over de onlangs verschenen *Tafereelen uit de geschiedenis des Vaderlands tot nut van groot en klein vermakelijk voorgesteld door* Mr. J. van Lennep en Compagnie (Amst. M. H. Binger en Zonen), een ernstig woord te zeggen, toen ons Dr. W. Hecker's *Strafdicht aan Mr. J. van Lennep* (Gron., P. van Zweeden) werd toegezonden. Wij prijzen dit stuk zoowel om den vorm als voornamelijk om de strekking aan, en betuigen ten volle onze sympathie voor de afkeuring, die hier in krachtige verzen wordt uitgesproken. Inderdaad, vernuft en geest kan een middel zijn ten goede, als het *ridendo dicere verum* van toepassing blijkt te zijn: maar waar men aan den luim zooveel opoffert als in de *Tafereelen* is geschiedt, die eene waardige voortzetting zijn van hetgeen vroeger van dien aard in de kronijk van de *Holland* is geleverd, daar wordt hij een giftig wapen, waarmede men zich zelven alligt het eerst kwetst. — Wij treden hier in geene beoordeeling van de verdiensten der plaatjes en bijschriften; wij erkennen dat zij ons meer dan één lach hebben afgedwongen; maar wij haasten ons, er bij te voegen, dat wij schier berouw gevoelen, gelagchen te hebben. De heer van Lennep heeft eenmaal een te schoon standpunt in onze letterkunde ingenomen, om aldus zijn eigen roem door het slijk te sleuren. Wij kunnen, *ook met het oog op hetgeen mondeling soms door hem in eene hooge vergadering is gezegd*, niet nalaten, hem waarschuwend toe te roepen · *le talent oblige.*

Met kieschheid, maar veel beteekenend wordt, aan het slot der hier medegedeelde regels, ook gewezen op de zonderlinge rol, die de heer VAN LENNEP tot dus ver in de Tweede Kamer der Staten Generaal heeft gespeeld. Inderdaad: wat in de „Tafereelen„ met beeldjes en grappige verzen is beproefd met betrekking tot onze vaderlandsche historie, is door den heer VAN LENNEP in de Kamer, ten aanzien van de waardigheid der Vertegenwoordiging, gedaan.

Buitenland.

ENGELAND.

Zekere Walter Savage Landos vordert in een openbaar gemaakt schrijven aan lord Dudley Stuart en de menigte op tot eene geldinzameling, om daarvan voor de Turksche armee schoenen te koopen. « Ik ben, God dank, arm, » zoo roept hij uit, « doch niet zoo arm, om niet mijn 5 pd. st. te willen bijdragen. »

FRANKRIJK.

Dezer dagen hebben in het hôtel van den minister van Buitenlandsche Zaken conferentien plaats gehad, waaraan de Engelsche gezant, de heer Drouyn de Lhuys, de minister van marine en de admiraal Dundas hebben deel genomen. De bijeenkomsten hadden ten doel de regeling van verschillende vraagstukken aangaande de neutralen, de gemaakte prijzen en andere punten, betrekking hebbende tot het zeeregt.

De admiraal Dundas, waarvan hier sprake is, moet niet verward worden met den kommandant van het Engelsche eskader in de Zwarte Zee. Beide hoofd-officieren zijn zelfs geen bloedverwanten.

De ware naam van den vice-admiraal, die het eskader van de Zwarte Zee kommandeert, is Whitley Deans; hij heeft den naam van Dundas slechts aangenomen ten gevolge van zijn huwelijk met eene erfgename van die familie.

Wat den schout-bij-nacht Richard Saunders Dundas betreft, die een der lords van de Engelsche admiraliteit is en van wien boven sprake was, — het doel van zijne zending in Frankrijk is, volgens den *Moniteur de la Flotte*, om met de Fransche regering de noodige schikkingen te beramen tot het vaststellen van een gemeenschappelijk stelsel van Seinen voor de Fransche en Engelsche vloten, die aan dezelfde operatien tegen Rusland deel zullen nemen. De vice-admiraal Baudin is belast om zich te dien opzigte met den schout-bij-nacht Dundas te verstaan.

— In de Fransche dagbladen leest men de volgende telegrafische depêche uit Madrid, dd. 19 April: De Spaansche regering heeft met twee kapitalisten eene leening gesloten ten bedrage van 22 millioen realen; de opbrengst der Philippynsche eilanden is als waarborg daarvoor gegeven.

PRUISSEN.

Een telegrafisch berigt houdt het volgende in:

BERLIJN, 24 April. Men gelooft, dat het ingediende ontslag van onzen gezant te Londen, ridder Bunsen, voorloopig zal worden aangenomen. Als zijn eventuele of interimaire opvolger wordt de heer Bernstorff, onze gevolmagtigde bij het hof van Napels, genoemd.

TURKIJE.

Den 23en dezer was te Parijs het gerucht in omloop, dat het berigt, den vorigen dag door de *Morning Chronicle* gegeven, van eene gewigtige overwinning, die door de Turken in de Dobrudscha zou behaald zijn, gegrond was; maar men deelde volstrekt geene bijzonderheden mede. Volgens de *Morning Chronicle* zouden de Russen 3000 man en de Turken slechts 1500 hebben verloren. *La Patrie* heeft brieven van Weenen ontvangen, die beweren dat deze slag te Karassau zou hebben plaats gehad. De Turken, onder bevel van Selim-Pacha, zouden gedurende 22 uren tegen eene veel sterkere magt den strijd hebben volgehouden. Na een zeer hevig gevecht, waarin de Russen groote verliezen zouden geleden hebben, zouden deze laatsten genoodzaakt geweest zijn, hun togt te staken. *La Patrie* voegt er bij, dat dit schitterend wapenfeit krachtig heeft bijgedragen tot de goede uitvoering der beweging, door Omer-Pacha bevolen, om de troepen te doen zamentrekken. Van geene andere zijde is iets nopens dit gevecht bekend geworden. Zoo het gerucht waarheid is, zal men er spoedig nieuwe berigten van ontvangen.

Voor het overige zijn er nopens de beweging der legers en vloten geene verdere berigten bekomen.

De Fransche *Moniteur* neemt de verklaring van de Russische Regering over, die den 13den dezer in het *Journal de St. Petersbourg* was opgenomen en waarvan reeds vroeger melding is gemaakt. De *Moniteur* doet dat stuk door de volgende opmerkingen vooraf gaan:

« De Russische Regering heeft eene verklaring openbaar gemaakt, in antwoord op de opeisching, die Frankrijk en Engeland in de laatste plaats tot haar gerigt hebben en die zij, gelijk men weet, niet goedgevonden heeft te onderteekenen. Het is ons voornemen niet, om in een onderzoek te treden van gronden, die tot vervelends zijn wederlegd; wij zullen ons bepalen tot het maken van eenige enkele opmerkingen, over nieuwe dwalingen, welke deze verklaring tracht te doen veld winnen.

« En al dadelijk vraagt de Russische regering, op welken grond Engeland en Frankrijk de ontruiming der vorstendommen aan den Donau meenen te mogen vorderen. Niemand ontkent het dat hunne opeisching in regten gegrond was; de mogendheden, die de Weener-acte hebben onderteekend, hebben dit als zoodanig verklaard. De Kabinetten van Parijs en Londen handelden bij die gelegenheid op grond van verdragen. En hun gedrag heeft de goedkeuring der andere regeringen verworven.

« Het Russisch kabinet zegt in zijne verklaring hoe men zou de vorstendommen ontruimen « zonder dat zelfs de « schaduw der voorwaarden, waaraan de keizer het op- « houden dier bezetting had afhankelijk gemaakt, door de « Turksche regering was vervuld? » Maar de voorwaarden, die Rusland vorderde, waren in het oogloopende onbillijk; en de Weener-conferentie had plegtig het oordeel van Europa in dit opzigt bevestigd.

« De verklaring voegt er bij, dat de Russische legers de Vorstendommen niet konden ontruimen, terwijl de oorlog het eerste door de Turksche regering verklaard was. De rollen konden inderdaad niet vreemder omgekeerd worden; de inval in de beide gewesten van het Turksche Rijk was in de oogen der geheele wereld eene oorlogsdaad; zoo men de Porte heeft overgehaald om daarvan geen grond tot oorlog te maken, dan was het, omdat men, in weêrwil van den overheerschenden aard der handelingen van Rusland, van de zijde dier mogendheid, nog een terugkeer hoopte tot de gematigdheid en de billijkheid.

« Rusland kan niet meer grond op de twee zeemogendheden de beschuldiging werpen, dat de opzetting van haren kant is uitgegaan. Dat is eene besliste zaak; en daar het kabinet van St. Petersburg ons te dien opzigte herinnert aan zijn memorandum van 18 Februarij jl., kunnen wij het op onze beurt verwijzen naar het geheel der staatsstukken, die zoowel in Engeland als in Frankrijk dat vraagstuk zoo zeer buiten allen twijfel hebben gesteld, dat geen der beide Regeringen zich een oogenblik verpligt heeft geacht, zich met dat memorandum bezig te houden, dat toch zoo dikwerf vroeger was wederlegd. De daden van oorlog, voor zooveel de Porte betreft, en de aanzetting, voor zooveel de zeemogendheden aangaat, zijn uitsluitend uitgegaan van die mogendheid, welke de Donauvorstendommen heeft overmeesterd. Dat is het oordeel van geheel Europa.

« De verklaring van het Russische Kabinet doet opmerken, dat de bezetting niet heeft belet dat de onderhandelingen werden geopend, en dat zij ook hare voortzetting niet zouden hebben belemmerd, « zoo de mogendheden maar niet zonder geldige reden plotseling de grondslagen hadden veranderd, die zij zelve in de eerste nota te Weenen beraamd hadden. » De mogendheden hadden inderdaad beginselen aangenomen, die, zoo zij te goeder trouw waren toegelaten, het geschil zouden hebben kunnen oplossen; maar de uitlegging, die door den graaf von Nesselrode aan de bedoelde nota is gegeven, heeft aangetoond, dat het Russisch Kabinet ze niet aannam, dan door daaraan eene beteekenis te hechten, die zeer verschillend was van het denkbeeld der Weener conferentie, zoo als dit door al de Regeringen, in die conferentie vertegenwoordigd, werd erkend. Het is dus Rusland zelf, dat de grondslagen der onderhandelingen heeft veranderd, en dat de groote mogendheden heeft genoodzaakt om nieuwe op te sporen.

« De Russische Regering beklaagt zich met bitterheid over de « waarschuwing, die de Kabinetten van Parijs en Londen gerigt hebben aan den opperbevelhebber der scheepsmagt te Sebastopol, en wel ten gevolge van het voorval te Sinope. » Wij erkennen dat die waarschuwing ongewoon was, maar zij werd gevorderd door een toestand, die dit niet minder was; en het was niet dan nadat alle maatregelen van bevrediging, die door eene uiterste gematigdheid en door opregte zucht tot behoud van den vrede konden worden ingegeven, waren uitgeput, dat Frankrijk en Groot-Brittannie tot het uiterste middel hunne toevlugt hebben genomen.

« Het is waar, dat de Russische regering tracht te verzwakken het verband dat er tusschen oorzaken en gevolgen bestaat, er bijvoegende, dat de beide mogendheden verpligt zijn er het onderwerp van te overdrijven, door de meest onbestemde beschuldigingen tegen Rusland op te sommen. » Maar om het gewigt van de zaak te doen uitkomen, hebben wij slechts te herinneren aan de verklaringen, in de acten der Weener Conferentie vervat, en wat het onderwerp betreft, de openbaarmakingen in de Engelsche staatsstukken toonen volldende aan, dat de beschuldigingen van Frankrijk en Groot-Brittannie verre van overdreven zijn.

« Volgens de verklaring van het Russische kabinet « zouden wij minder eerbied betoonen voor de onafhank- lijkheid van de Porte, dan zijnerzijds het geval is; en een der bewijzen, die men daarvan bijbrengt, is daarin gelegen, dat de Turksche Regering bij een verdrag heeft afgezien om zonder hare bondgenooten den vrede te sluiten. » Door die verbindtenis aan te gaan heeft de Porte slechts eene wederkeerige verpligting gesloten, op den voet eener volmaakte gelijkheid en bovendien overeenkomstig met het gewoon en algemeen gebruik bij het volkenregt, wanneer verschillende staten zich vereenigen om door de wapenen hetzelfde oogmerk te bereiken.

« De Porte » gaat het Russisch kabinet voort, « zal gedwongen worden eene verbindtenis te onderschrijven, waarbij de gelijkheid van burgerlijke en staatkundige regten voor al hare onderdanen wordt uitgestrekt. » Die bewering, wel verre van gegrond te zijn, biedt thans de gelegenheid aan, om op eene in het oog vallende wijs [illegible] doen uitkomen, welk het verschil is tusschen den aar[illegible] der betrekkingen van Rusland en de Westelijke mogendheden met het Turksche Rijk. Rusland heeft met [illegible] Porte, hetzij door middel eener nota, bepalingen will[illegible] vaststellen over het behoud der vrijheden van de onde[illegible] danen van den Sultan. De andere mogendheden hebben [illegible] geen oogenblik aan gedacht, gelijksoortige verbindtenis v[illegible] de Porte te vorderen, noch bij wege van verdrag, no[illegible] bij wege van nota. Het is waar, zij hebben geene gel[illegible] genheid verzuimd te trachten, de Porte over te hal[illegible] tot het nemen van maatregelen, die haar voorkwam[illegible] het meest geschikt te zijn om den toestand der Chris[illegible] nen van het Turksche Rijk te verbeteren, maar [illegible] hebben er niet aan kunnen denken, de magt van de[illegible] Sultan te beperken, terwijl zij integendeel zich wapende[illegible] om haar te verdedigen tegen de vorderingen, die ha[illegible] bedreigden.

« Het is aan Europa, niet aan de beide mogendheden[illegible] vervolgt het Russisch gouvernement, « te beslissen of [illegible] « Europesche evenwigt inderdaad het gevaar loopt, dat m[illegible] « voorgeeft dat uit het bovenmatig overwigt, hetwelk a[illegible] « Rusland wordt toegeschreven, zou voortvloeijen. » T[illegible] aanzien van dit punt is de wensch van het Russisch [illegible] binet reeds vervuld. Het zijn de groote mogendheden v[illegible] Europa, en niet Frankrijk en Engeland alleen, die [illegible] Weener acten hebben geteekend, en die acten verkla[illegible] het luide dat de stelling, door Rusland aan den Do[illegible] ingenomen, het algemeen evenwigt in gevaar brengt. [illegible]

« Volgens het Kabinet van St. Petersburg zouden [illegible] « integendeel Frankrijk en Engeland zijn, die thans [illegible] « Europa een invloed zouden uitoefenen van dien aar[illegible] « dat daardoor alle onzijdigen in gevaar zouden komen[illegible] Iedereen weet intusschen dat de onzijdigen, wel ve[illegible] van eenige vrees aan den dag te leggen, integendeel [illegible] houding der twee zeemogendheden toejuichen; en [illegible] zelfs op dit oogenblik zij alle oorden der wereld da[illegible] zeggen over de jongste verklaring dier mogendheden[illegible] waarbij beginselen worden gevestigd, die zij tot hier[illegible] vruchteloos hebben gezocht om in oorlogstijd hun[illegible] vrijheid te beschermen.

« Eindelijk meent de russische regering, dat de afzon[illegible] « lijke stelling, waarin men haar naar zij zegt, bren[illegible] « wil slechts strekken zal om de wereld aan een overw[illegible] « in handen te stellen dat veel gevaarlijker wezen zal [illegible] « het zijne kon zijn. » Die regering vergeet dat geene [illegible] groote mogendheden uitsluitende voordeelen, zooals R[illegible] land beoogt, noch eene uitsluitende rol wenscht te [illegible] vullen. Wel verre van te veroorloven, dat zich e[illegible] overwigt vestige, is eene gemeenschappelijke handel[illegible] door vier mogendheden uitgeoefend, voor alle Staten [illegible] waarborg van veiligheid en van onafhankelijkheid. [illegible] verschillende invloed, die tot het gemeenschappelijk d[illegible] dat men zich voorstelt, medewerkt, maakt een regtv[illegible] dig tegenwigt uit, en waarborgt vooraf aan Europa, [illegible] het algemeen belang dat de vier mogendheden tot elka[illegible] gebragt heeft, geen oogenblik zal ophouden hunne be[illegible] ten te regelen, en alleen tot de oplossing te zullen le[illegible]

« Men kan uit de voorafgaande opmerkingen oorde[illegible] over den geest van het nieuwe staatsstuk, dat do[illegible] Russische Regering is openbaar gemaakt. »

— De *Moniteur* deelt daarop het laatste Russische s[illegible] stuk mede en laat daarop volgen eene circulaire, [illegible] graaf Nesselrode den 2 Maart jl. uitgevaardigd, en [illegible] aan de leden van het Russische corps diplomatiqu[illegible] circulaire heeft de strekking om op de Christenen in[illegible] Oosten te werken, zij is eene aanmoediging voor den op[illegible] in den Epirus en zet de geloofsgenooten van Rusla[illegible] het Turksche rijk op, door het uitzigt te geven, da[illegible] keizer hen niet verlaten zal. Geene Christelijke M[illegible] heid zal er toe medewerken om de Grieksche be[illegible] onder het Ottomanische juk terug te brengen. De[illegible] zal in geen geval daartoe de hand leenen. Zoowel [illegible] rende den oorlog, als gedurende het tijdstip dat de[illegible] mogelijk zijn zal, zal hun lot het onderwerp van de[illegible] des keizers uitmaken. Hij betreurt de mogelijke g[illegible] van den opstand van Epirus, maar heeft de overt[illegible] niets gedaan te hebben, om dien op te zetten, terw[illegible] van het Russisch kabinet ook niet heeft afgehangen[illegible] voort te zetten.

— Men schrijft uit Londen van den 22 April: De [illegible] klaring welke het Russische gouvernement, in antw[illegible] op de oorlogsverklaring van Engeland en Frankrijk, in[illegible] Petersburgsche dagblad van 1 (13) April jl. heeft be[illegible] gemaakt, alsmede het betoog, 't welk dat blad in [illegible] nommer van 31 Maart (12 April) bevat, tot ophelder[illegible] van de hier te lande openbaar gemaakte vertrouwel[illegible] mededeelingen tusschen het Russische kabinet en S[illegible] Seymour, worden door onze dagbladen in hun [illegible] medegedeeld. Ons ministrieel avondblad doet [illegible] bekwaamheid, waarmede deze Russische stukken [illegible] gesteld, doch merkt aan, dat zij den grondslag van[illegible] heid missen.

Engeland en Frankrijk (dus luidt, hoofdzakelijk, het korte betoog van de *Globe*, bij de mededeeling van die stukken) worden beschuldigd van onregtmatige partijdigheid, die zij van den aanvang af in dit geschil ten voordeele van Turkije zouden betoond hebben, en die partijdigheid, gepaard met de ongegronde verdenking van Rusland, wordt voorgedragen als de oorzaak van den oorlog. De gegrondheid of onwaarheid van deze stelling hangt echter geheel af van de beslissing der vraag, of Rusland al dan niet geregtigd was tot deszelfs eersten aanval op Turkije. Indien Rusland geen regt had om door middel van militaire bezetting der Turksche gewesten zijne nieuwe vorderingen ten aanzien van dat land te doen gelden (en niet alleen Frankrijk en Engeland, maar ook Oostenrijk en Pruissen hebben verklaard, dat Rusland daartoe niet geregtigd was) kan men niet met grond het doen voorkomen alsof de tusschenkomst, welke door de volharding van Rusland in die aanvallende houding geprovoceerd werd, niet het noodzakelijke gevolg der handelwijze van deze laatstgenoemde mogendheid zou geweest zijn. Even ongegrond, is de vergelijking, die in het Russische betoog gevonden wordt tusschen de concessiën, welke Rusland van Turkije vorderde, en de veranderingen, die nu de toestand van al de christelijke onderdanen der Porte ondergaat. Deze veranderingen zijn een noodzakelijk gevolg van den door Rusland verhaasten loop der gebeurtenissen. Het Turksche gezag kan nu alleen door middel van eene groote uitwendige omkeering gehandhaafd worden. Deze revolutie is niet door de Westersche mogendheden, maar door Rusland, verhaast. Deze aanmatigende mogendheid koesterde vrees voor den loop van zaken in Turkije, indien de christelijke onderdanen der Porte, bevrijd gerakende van de heerschappij der Muzelmannen, in de plaats daarvan niet onder het Russische juk gebragt werden. Nu neemt zij de houding aan, alsof zij opregtelijk de veranderingen toejuicht, die zij heimelijk afkeurt. Zij wenschte te verdeelen, ten einde te kunnen heerschen; doch wij vertrouwen, dat de drang des oorlogs en de lessen der ondervinding vereeniging zullen bevestigen, waar Rusland tweedragt wilde zaaijen.»

Men leest in de *Times* het volgende over het verdrag tusschen Frankrijk en Engeland gesloten:

«Wij durven zeggen, dat geen staatsstuk van dien aard ooit tusschen de vertegenwoordigers van twee groote mogendheden is geteekend, hetwelk een meer eervolle getuigenis aflegt van hare belanglooze lankmoedigheid en van haar regtschapen voornemen om, met groote opofferingen voor zich zelven, de zaak van een zwakken bondgenoot en de algemeene belangen van Europa voor te staan, en wij vertrouwen, dat er niet veel weken zullen verloopen voor dat andere mogendheden, welke bij de doeleinden even veel belang hebben, hare medewerking tot de staatkunde van Frankrijk en Engeland zullen hebben doen kennen door eene formele toetreding tot deze overeenkomst, welke in beginsel eenzelvig is met de reeds door de vier mogendheden te Weenen onderteekende protokollen.

«Alzoo bestaat thans een bepaald verbond tusschen Engeland en Frankrijk; dit was vroeger slechts tweemalen gebeurd, namelijk toen zij zich verbonden om de Constitutionnele troonsopvolging in Portugal en Spanje te verdedigen, en toen zij besloten hunne magt en invloed aan de Plata gezamenlijk aan te wenden ter bevordering van de zaak des vredes en des handels.

«Zelfs zij, die de vestiging van het absolute gezag in Frankrijk het diepst betreuren, moeten met blijdschap zien, dat de Keizer in zijne buitenlandsche staatkunde vasthoudt aan dat bondgenootschap, hetwelk door een constitutionneel ministerie in Frankrijk ongetwijfeld ook zou zijn voorgesteld, dat het Fransche gouvernement, welke dan ook de inwendige toestand van Frankrijk zij, nog altijd met de vrijzinnigste Staten en verlichtste maatschappijen van Europa instemt.

«Hetgeen in den loop van het Oostersche geschil is gebeurd, heeft veel toegebragt om den troon van Lodewijk Napoleon in de achting van Europa te vestigen. Twee jaren geleden zou men niet verwacht hebben, dat in de raadsvergaderingen der groote mogendheden thans met volle vertrouwen en eerbied naar de stem der Fransche diplomatie zou worden geluisterd. Dit is vooral toe te schrijven aan het beleid, de kalmte en de zelfbeheersching van Lodewijk Napoleon zelven en van den heer Drouyn de Lhuys, zijnen minister van Buitenlandsche Zaken.

«Wij wenschen van harte, dat de geest dezer overeenkomst zich uitbreide tot de Duitsche mogendheden, die meer nog dan wij zelven bij magte zijn, om den oorlog spoedig tot een einde te brengen.»

— Men verzekert van goederhand, dat Oostenrijk en Pruissen zich bij de overeenkomst, tusschen die beide staten gesloten, jegens elkander verbinden, om elken vijandelijken aanval op hun grondgebied, zoo *in* als *buiten* Duitschland, te helpen afweren; dat zij tevens gemeenschappelijk zullen waken voor de verdediging der regten en belangen van geheel Duitschland en alzoo van al de staten van het Duitsch verbond; en dat, zoodra een van beide de bedoelde staten zich genoopt vindt, om, *in overeenstemming met den anderen*, daadwerkelijk op te treden ter bescherming der Duitsche belangen, deze andere den eersten daarin zal ondersteunen; dat beide de staten reeds dadelijk tot dat einde een gedeelte hunner strijdkrachten in marschvaardigen toestand zullen houden. Omtrent het tijdstip en den omvang dezer krijgstoerusting en de wijze der verpligte hulpbetooning is een afzonderlijk traktaat gesloten. Deze overeenkomsten zullen, in elk geval, van kracht blijven, zoolang de oorlog tusschen Rusland en de [illegible]elijke mogendheden aanhoudt, zonder dat daarin voor [illegible]erderen duur eenige bepaling is daargesteld. Volgens [illegible] van de Weener-bonds-acte, zullen de overige Staten [illegible] Duitsch verbond worden uitgenoodigd om tot deze [illegible]komst toe te treden.

[illegible] stand komen van een traktaat van alliantie tusschen Oostenrijk en Pruissen wordt door de half-officiele *Preussische Correspondenz* op de volgende wijze aangekondigd:

«Onze hoop op een bevredigenden afloop der onderhandelingen tusschen de Duitsche groote mogendheden is niet te leur gesteld; het Pruissisch Oostenrijksche alliantieverdrag is den 20sten dezer door de wederzijdsche gevolmagtigden onderteekend, en men ziet de ratificatie daarvan door de Souvereinen binnen zeer korten tijd te gemoet.

«Het was te verwachten, dat de innige verstandhouding, welke tusschen de beide regeringen, gedurende den gánschen loop der onderhandelingen, betreffende het Oostersche vraagstuk, bestaan had, wel verre van door de vruchteloosheid der tot hiertoe gedane pogingen ter bemiddeling gestoord te worden, veeleer in de nadering van eenen oorlog tusschen de zeemogendheden en Rusland, eene dringende aanleiding zou vinden, om door een verbond te gelijker tijd de veiligheid der gezamenlijke Duitsche Bondsstaten, niet minder dan die van hare eigen landen, te midden der dreigende oorlogsgevaren te verzekeren, en aan de belangen van het Europesche evenwigt een nieuwen waarborg te geven. Dit is blijkbaar het doel van het thans gesloten verdrag, hetwelk wij bij gevolg — hoe dan ook de tegenwoordige krisis zich moge ontwikkelen — als eene voor Duitschland en Europa heugelijke gebeurtenis begroeten mogen.

«De afzonderlijke bepalingen van het verdrag beantwoorden — voor zooveel wij daaromtrent vernemen — aan de zoo even aangewezen oogpunten; het verdrag is, wat zijne geldigheid betreft, niet door een vastgestelden termijn beperkt; maar zal voor den geheelen duur van den oorlog tusschen de westersche mogendheden en Rusland, van kracht blijven. Men mag met zekerheid verwachten, dat al de Duitsche Bondsstaten zich aan dit, de gemeenschappelijke belangen bevorderende verdrag zullen aansluiten en de bij art. 47 der Weener slotacte vastgestelde verpligtingen in haren geheelen omvang zullen vervullen.

«Wij achten het overbodig, nogmaals op het hoog belang dezer gebeurtenis aan te dringen.

«Wij ontleenen daaruit boven al het vertrouwen, dat de toekomst Duitschland eensgezind en wel toegerust zal vinden. Maar wij zien tevens in het gesloten verdrag een noodzakelijk gevolg en eene aanvulling van het onlangs gemeenschappelijk met de westersche mogendheden te Weenen onderteekende protokol, met welks beginselen het ten eenenmale overeenstemt. Wij hopen eindelijk, dat de thans afgebakende stelling van Duitschland veel zal bijdragen, om de gevaren der dreigende krisis voor Midden-Europa zoo al niet geheel af te wenden, dan toch te verminderen en te verkorten.»

De *Oesterr. Correspondenz* behelst in haar nommer van 21 dezer een artikel over dezelfde overeenkomst. Dat verdrag, waarvan de ratificatie niet lang zal uitblijven, zal, naar zij zegt, aan de andere hoven van Duitschland worden aangeboden. Men mag hopen, dat zij zich daaraan zullen aansluiten. Over het gewigt van het verdrag kan men zich niet bedriegen: «Oostenrijk en Pruissen blijven vast gehecht aan de gevoelens, die zij in het laatste protocol der Weener-conferentie hebben aan den dag gelegd. Het waarborgt aan Oostenrijk zijne volkomene vrijheid om te handelen, zoo eene tusschenkomst, die mogelijk geacht wordt, noodzakelijk ware.»

Uit Berlijn bevestigt men de bijzonderheden nopens het verdrag, hier boven medegedeeld. — Alleen acht men het daar nog mogelijk, dat de bijzondere bepalingen, waarin de gevallen aangewezen zijn, dat het voorafgaand overleg tusschen Oostenrijk en Pruissen, voor eene werkdadige tusschenkomst geacht zou worden te bestaan, — een integrerend deel van de overeenkomst zouden uitmaken.

Uit Weenen schrijft men, dat bij de overeenkomst zou zijn bepaald, dat, ingeval Oostenrijk zich verpligt zou zien in het Zuid-Oosten en buiten zijne grenzen zijne krijgsmagt aan te wenden, Pruissen zich verbindt 100 à 120 duizend man gereed te houden, om Oostenrijk te dekken. Men verzekerde daar evenwel, dat die overeenkomst van geheime artikelen vergezeld gaat. Daar ter stede was het gerucht in omloop, dat het Oostenrijksche leger van het Z. op 200,000 man zou gebragt worden.

— De maarschalk de St. Arnaud heeft de volgende proclamatie uitgevaardigd, die bekend gemaakt is aan de regementen, die in de afdeeling van Marseille zijn gestationeerd en die bestemd zijn deel uit te maken van het hulpleger:

Hoofdkwartier Marseille, 20 April 1854.

Krijgslieden!

Binnen weinige dagen zult gij naar het Oosten vertrekken; gij zult bondgenooten verdedigen, die onregtvaardig zijn aangevallen en den handschoen opnemen, dien de Czaar aan de volken van het Westen heeft toegeworpen. Europa, van de Oost- tot de Middellandsche Zee, zal uwe pogingen en uwe overwinningen toejuichen.

Gij zult strijden aan de zijde der Engelschen, der Turken, der Egyptenaren. Gij weet wat men aan wapenbroeders verschuldigd is: eendragt en hartelijkheid in de legerplaats, volkomene gehechtheid aan de gemeenschappelijke zaak in den strijd.

Frankrijk en Engeland, vroeger op elkander naijverig, zijn thans vrienden en bondgenooten. Zij hebben geleerd door te zamen te strijden, elkander hoog te achten; zij zijn meesters der zeeën; de vloot zal het leger voorzien, terwijl schaarschte in het vijandelijke kamp zal bestaan.

De Turken, de Egyptenaren, hebben sedert den aanvang van den krijg den Russen het hoofd weten te bieden. Op zich zelven staande hebben zij hen bij verschillende ontmoetingen verslagen. Wat zullen zij niet uitrigten, wanneer zij door uwe bataillons worden ondersteund?

Krijgslieden! De arend van het keizerrijk herneemt zijne vlugt, niet om Europa te bedreigen, maar om [illegible] verdedigen; voert die nog eens rond, gelijk uwe [illegible] dien voor u hebben omgedragen. Gelijk zij, herhaalt [illegible] allen, voor den Franschen grond te verlaten den kreet, die hen zoo dikwerf ter overwinning geleidde: «Leve de Keizer.»

De Maarschalk van Frankrijk, opperbevelhebber van het leger van het Oosten,
A. de St. Arnaud.

— Het jongste protocol der Weener Conferentie luidt, wat de hoofdzaak betreft, aldus:

De vier Mogendheden blijven met een dubbel oogmerk vereenigd: 1°. in het belang van het behoud der onschendbaarheid van het Turksche grondgebied, waarvoor de ontruiming der Vorstendommen eene hoofdvoorwaarde blijft; 2°. de mogendheden van het Westen vereenigen zich tot verzekering van de burgerlijke en godsdienstige regten der christelijke onderdanen van de Porte, overeenkomstig de grootmoedige bedoelingen van den Sultan zelven. Dat protocol is den 8sten April geteekend door de heeren: de Buol Schauenstein, Bourqueney, Westmoreland en Arnim.

— Uit Hamburg meldt men van 21 dezer, dat de Engelsche vlag geheschen is op de verschillende Russische en Finlandsche koopvaardijschepen, die in de laatste dagen door de kruisers in de Oostzee en de golf van Finland zijn prijs verklaard. Deze vaartuigen zijn thans allen door Engelsche matrozen bemand, terwijl de Russen, wier getal men op 200 rekent, als krijgsgevangenen op de Engelsche oorlogsvaartuigen zijn geplaatst, en als zoodanig binnen kort met hunne vaartuigen uit de Deensche havens naar die van Engeland zullen worden overgebragt.

— Te Kopenhagen verzekerde men, dat onder de laatst gemaakte prijzen er zich twee vaartuigen bevonden, die met krijgsvoorraad waren beladen. Het schijnt zeker, dat de admiraal Napier van zijne Regering zeer stellige instructiën heeft ontvangen, om het toezigt der kruisers tegenover de schepen, zelfs onder onzijdige vlag, te verdubbelen, daar het Engelsche bewind onderrigt was, dat verschillende vaartuigen in onderscheidene havens enlangs waren beladen met werpgeschut of andere voorwerpen van oorlogs-contrabande, met het doel om ze in Rusland in te voeren. In het N. schijnt men al meer en meer te vreezen, dat de tegenwoordige krijg nog grooter staatkundige verwikkelingen zal voortbrengen, dan die reeds ontstaan zijn. Het Deensche bewind heeft ten minste besloten de hoofdstad ook van de landzijde ten spoedigste te doen versterken. Kopenhagen werd tot hiertoe alleen van de zeezijde door zijne vestingwerken krachtig verdedigd.

— Uit St. Petersburg meldt men van 15 dezer: «De stedelijke raad heeft besloten den keizer verlof te verzoeken, om ten behoeve der troepen op de vloot, van de huiseigenaren en van de kooplieden op het eerste en tweede geld, op het jaarlijksche bedrag van zekere stedelijke belastingen, van de eerste 10 en van de beide laatste 1 pct. te heffen. De keizer heeft, zooals te begrijpen valt, dit aanbod aangenomen en de stedelijke raad heeft de betaling van de helft dezer «vrijwillige bijdragen» op 15 Mei bepaald; met de bijvoeging echter, dat hiermede aan den wensch om op het altaar des vaderlands te offeren, geen palen gesteld zijn en dat de namen van hen ter kennis des keizers gebragt zullen worden, die meer dan bovengenoemde bijdragen leveren.

— Een der Parijsche bladen verzekert, dat te Brussas in klein Azie door twee Fransche hoofd-officieren met den Emir Abd-el-Kader (die, gelijk men weet, door het Fransche gouvernement naar die stad in ballingschap werd gezonden) overleg gehouden is over het oprigten van een Arabisch corps, hetwelk onder bevel van den Arabischen held tegen de Russen zou optrekken. Het voorstel zou door Abd-el-Kader gretig aangenomen zijn.

— Op een paar uitzonderingen na zijn nu ook al de staf-officieren van de naar de Levant bestemde Britsche krijgsmagt derwaarts vertrokken.

Eergisteren is het 39ste reg inf. van Queenstown naar Malta afgezeild, en gisteren is het 1ste batt. der Kon. garde te Plymouth ingescheept. Bovendien zijn nog verscheidene corpsen op marsch naar de voor hunne inscheping bestemde havens. — Met het inschepen der tweede divisie van de naar Turkije bestemde artillerie, is een begin gemaakt.

Binnenland.

's Gravenhage, 25 April.

Z. M. heeft benoemd: tot officier van gezondheid der 2de kl., de offic. van gezondheid der 3de kl. J. C. Mulder en J. Vlaanderen.

—

Z. M. heeft den heer J. J. van Leeuwen, behoudens aanspraak op pensioen, eervol ontslag verleend als referendaris bij het agentschap van het Ministerie van Finantien te Amsterdam, en benoemd tot referendaris de heer Mr. F. de Wildt, thans commies bij dat agentschap.

—

Z. M. heeft benoemd tot ontv. der in en uitg. regten van het kantoor van expeditie in het gehucht het Scho[illegible] Apel, gem. Vlagtwedde, de heer R. S. Schorting[illegible] mies der 1ste kl. te Bourtange; en benoemd [illegible] dir. belastingen, in- en uitg. regten [illegible] de heer J. Muller, ontvanger der [illegible] Onstwedde.

WEENEN, [illegible] De avond[illegible] van 15 dezer bladen [illegible] Engelsche en Fransche mede, [illegible] en gedeeltelijk in brand [illegible] De Russische strandbatterijen hadden levendigen tegenstand geboden, doch waren tot zwijgen gebragt.

[illegible], Dingsdag 25 April. Volgens berigt uit Prevesa, [illegible] 13 April, is de stad Arta geheel vernield. De vesting bood nog tegenstand, gelijk mede Suli. De stad Janina werd door 15,000 insurgenten ingesloten. Geheel Epirus was in vollen opstand. Te Prevesa was het rustig.

BERLIJN, Maandag 24 April. Men gelooft dat het ontslag van den heer Bunsen, Pruissisch gezant te Londen, voorloopig zal worden aangenomen en dat tot zijn opvolger ad interim zal worden benoemd, de heer von Bernstorf, thans Pruissisch gezant te Napels.

WEENEN, Dingsdag 25 April. Het huwelijk des keizers met Elizabeth van Beijeren is zoo even kerkelijk ingezegend. Geheel de stad viert feest. De toevloed van vreemdelingen is onbeschrijfelijk.

De Russen bombarderen Silistria; den 14 stond de stad op verscheidene plaatsen in brand. Het kasteel is nog ongeschonden gebleven.

Z. M. de Koning is gisteren ten $2\frac{1}{4}$ ure in de hoofdstad aangekomen. Gedurende HD. verblijf aldaar, zal HD., volgens de *Amst. Cour.*, verschillende openbare en particuliere inrigtingen bezoeken.

Heden heeft de heer de Belmont, zaakgelastigde van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. hof, de residentie weder voor eenige dagen verlaten en zich naar Londen begeven.

Volgens mededeelingen van geloofwaardige en onpartijdige personen, die in 1853 over Java gereisd hebben, moeten de uitwerkselen van de afschaffing der bazar-belasting bijzonder gunstig zijn en de verwachting overtreffen, die men er aanvankelijk van had. Overal ziet men het vertier belangrijk toegenomen. Niet alleen worden de bazar's drukker bezocht, maar ook daar buiten hebben belangrijke omzettingen van goederen plaats, zelfs in de streken waar nimmer iets van dien aard werd gezien. Al de residenten van Java (uitgezonderd van een of twee) zijn thans ook zoo doordrongen van het weldadige en doeltreffende van den maatregel, dat zij eene wederinvoering als een ongeluk voor Java zouden beschouwen.

En toch zijn er nog hoofdambtenaren, zelfs in den Raad van Indie (men noemt daaronder de heeren mr. C. Visscher, lid van den raad en van de Graaff, directeur van financien), toch zijn er in Nederland nog oude gepensioneerden, die durven volhouden, dat het beter ware geweest, om eene belasting, die met het oog op land en volk zoo «eigenaardig» mag genoemd worden, die er sedert de oudste tijden inheemsch was, niet zoo plotseling af te schaffen. Zij hebben het oog op die drie millioenen, die de bazar-belasting opbragt. Zij konden er noode van scheiden, zij zien ze, in de meening dat ze verloren zijn, met aandoening achterna — en zij vergeten, dat zelfs de schatkist die millioenen niet mist. Wij verzoeken hun het boekje van Bastiat eens te lezen «*Wat men ziet en wat men niet ziet.*» Zij zien, dat de drie millioenen, als opbrengst der bazar-belasting, van de middelen verdwenen zijn. Maar zij zien niet de veel aanzienlijker opbrengst der andere bronnen van inkomsten, als een gevolg van de grootere bedrijvigheid, het levendiger vertier en de meerdere welvaart der Javanen.

Wij vernemen, dat eene solide firma te Batavia bij het gouvernement aanzoek heeft gedaan, om de lagen steenkolen in het zuidwestelijk gedeelte van de residentie Bantam te exploiteren. Die onderneming zou, in het belang der scheepvaart en nijverheid van Indië, van het uiterste gewigt zijn, en meer dan waarschijnlijk met eenen gewenschten uitslag bekroond worden; want de kolen moeten voortreffelijk, en de lagen zeer uitgestrekt en rijk wezen. En toch vreest men, dat het verzoek zal worden gewezen van de hand; omdat het Gouvernement vermeend, zoodanige exploitatiën door vrijwilligen arbeid op Java, niet aan particulieren te mogen toestaan, daar zij inbreuk zouden maken op het heerschende stelsel van gouvernements-cultures door dwang, en dat stelsel langzamerhand zouden ondermijnen.

De opiumpacht op Java en Madura over 1854 is weder aanzienlijker, dan in 't vorige jaar. Wat is er de oorzaak van? Betere zorg tegen het smokkelen, of toegenomen verbruik? Wij vreezen het laatste. De verpachting heeft over 1854 bijna vijf tonnen gouds meer opgebragt, dan in 1853. De andere verpachte middelen hebben echter over het algemeen minder afgeworpen. Ook dit betreuren wij. Zoude 't een ook met het andere in verband staan? De schatkist heeft echter niet te klagen; want het resultaat van al de verpachtingen gezamenlijk is, dat zij op Java en Madura over 1854, nog ruim vier tonnen gouds hooger zijn, dan ze over 1853 waren.

Volgens de laatste, door ons ontvangen berigten, zouden reeds sedert eenige weken twee bataillons infanterie zijn aangewezen, om eene expeditie naar Bali te maken, ofschoon het onbekend was, wanneer die troepen zouden vertrekken. Ook verhaalde men, dat de heer Mr. A. Prins, algemeene secretaris, op nieuw als gouvernements-commissaris naar de Westkust van Borneo zou vertrekken, dewijl de verwikkelingen met de Chinesche kongsis aldaar gedurig toenemen.

Het contract tusschen het Gouvernement en den heer Wijnmalen voor de ontginning van steenkolen in het rijk van Bandjermasin op Borneo stond, bij 't vertrek der laatste mail van Java, op het punt van gesloten te worden. Het moet eene zeer schoone onderneming zijn.

(*Tijds. v. Nederl. Indie.*)

Het dagelijks toenemend gebruik, dat van den rijkstelegraaf gemaakt wordt, heeft de Regering sinds lang bedacht doen zijn op de uitbreiding der binnenlandsche lijnen en op de vermeerdering der aansluitingen met het buitenland.

Bij het openen van de dienst, op den 1sten December 1852, bestond slechts één telegraafdraad, tusschen Amsterdam, 's Gravenhage, Rotterdam, Dordrecht en Breda. Spoedig daarna is een tweede draad gespannen, tusschen Rotterdam en Dordrecht, alsmede tusschen Rotterdam en Amsterdam. De verzending der berigten naar Duitschland geschiedt, sedert den 1sten Februarij 1854, langs eene lijn, die Amsterdam met Duisburg verbindt. Tusschen Amsterdam, Utrecht en Arnhem bestaat, langs die lijn, een tweede draad, voor het binnenlandsch verkeer.

Sedert Februarij jl. is eene tweede verbinding met Belgie tot stand gekomen, door eene lijn, die van Utrecht over Gorinchem, naar Antwerpen loopt. Ten einde deze verbinding geheel onafhankelijk van het binnenlandsch verkeer te maken, wordt thans een derde draad van 's Gravenhage over Amsterdam naar Utrecht gespannen.

Op het voorstel der Regering, heeft de Pruissische administratie besloten de lijn van Duisburg tot de Nederlandsche grenzen met nog een draad te versterken. Deze draad wordt verlengd tot Amsterdam en zal tegen 1 Julij aanstaande in werking kunnen komen.

De lijn van Maastricht naar de Duitsche grens is gereed. Wanneer in den loop van den aanstaanden zomer ook de verbinding van Maastricht met Arnhem en de verlenging der lijn op Pruissisch gebied tot Aken zal zijn voltooid, ontstaat hierdoor eene derde aansluiting met het Duitsche telegrafennet.

Met de Hannoversche regering wordt onderhandeld over de wijze, waarop de weldra voltooide lijn van Arnhem naar de noordelijke provincien des Rijks met de Hannoversche telegrafen zal worden verbonden. (*Staats Ct.*)

De heden ochtend door Z. M. verleende audiëntie aan militaire en civiele autoriteiten te Amsterdam werd zeer druk bezocht, terwijl Z. M. heden avond een buitengewoon casino-bal in het «Wapen van Amsterdam» zal bijwonen, en gedurende zijn verblijf aldaar verschillende openbare en bijzondere inrigtingen bezoeken.

De Tijd beveelt aan als kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer, bij de aanstaande verkiezingen in het district Eindhoven, den heer Mr. A. J. J. Meylink, te 's Gravenhage.

Men verneemt, dat de heer mr. J. van Lennep, oordeelende, dat hij het lidmaatschap der Prov. Staten niet gelijktijdig kan waarnemen met dat der Tweede Kamer, voor eerstgemelde betrekking heeft bedankt. Op den 9 Mei zal dus moeten worden voorzien in twee vacatures bij de Staten der provincie Noord-Holland. (*A. C.*)

Het kantoor der Nederlandsche telegraaf-maatschappij te Alkmaar is met 1 Mei a. s. opengesteld. Een enkel berigt van Amsterdam en Nieuwediep kost *f* 0,50.

Men verneemt, dat de Weleerw. heer G. Barger, predikant te Delfshaven, het beroep naar Vreeland heeft aangenomen.

De Nederlandsche telegraafkantoren zijn thans, mede langs de Belgische lijnen, met het Oostenrijksche kantoor te Zara in verbinding gesteld. Voor een enkel berigt naar deze plaats, langs dien weg verzonden, is te betalen: te Amsterdam, Arnhem en Utrecht 12.00 gl.; te Dordrecht, Gorinchem, 's Gravenhage en Rotterdam 10.80 gl.

Volgens eene mededeeling van het Wurtembergsche telegraaf bestuur, worden de regeringsberigten in geheim schrift op de Deensche telegraaflijnen aangenomen, ook wanneer met de daarbij betrokken regeringen geene overeenkomst is aangegaan, en alzoo aan die berigten geen voorrang wordt verleend. Daarbij wordt elke mededeeling van gezantschap tot gezantschap, als regeringsberigt aangemerkt.

Ter voldoening aan de bepalingen, vervat in de wetten van den 17den September 1849 (*Staatsblad n°.* 46) en van den 18den December 1852 (*Staatsblad n°.* 211), is weder ter Algemeene Rekenkamer overgebragt voor eene som van 1,627,000 aan ingetrokken muntbiljetten van *f* 1000, *f* 500, *f* 100 en *f* 10, zoodat thans, met inbegrip der bij vorige aankondiging vermelde som van *f* 19,923,500, voor een bedrag van *f* 21,550,500 aan muntbiljetten, krachtens eerstgenoemde wet uitgegeven en ten gevolge der laatstgemelde wet gedeeltelijk in omloop gehouden, is ingetrokken.

Het kerkgebouw der Afgescheidenen te Stedum, benevens eene schuur, zijn op den 20 dezer afgebrand, zonder dat men iets daaruit heeft kunnen redden. De kerk zou niet verzekerd zijn.

Het programma van de koninklijke nationale tentoonstelling van landbouw te Arnhem, is door Z. M. goedgekeurd en zal eerstdaags worden publiek gemaakt.

Z. M. korvet *Pallas* zal op 1 Mei a. s. van Vlissingen naar West-Indie zeilen.

Hoorn, 22 April. Gisteren werd van de werf van den heer K. H. Kaat, te water gelaten het tjalkschip *Maria*, waarna de kiel van een ander vaartuig werd gelegd.

Muiden, 22 April. In het afgeloopen jaar is men reeds druk bezig geweest met het versterken dezer vesting. Een groot aantal werklieden, uit alle oorden te zamen gevloeid, is thans weder daarmede bezig. Het werk is thans voor *f* 80,000 aangenomen en zal later nog door meerdere worden gevolgd, zoodat dit stadje eerlang eene geduchte vesting en bolwerk voor Amsterdam zal worden.

□ **Drunen**, 24 April. Gisteren heeft alhier de afkondiging plaats gehad van een, door Gedeputeerde Staten goedgekeurd besluit van den raad dezer gemeente, waarbij, uit aanmerking van de hoogst ongunstige tijdsomstandigheden is bepaald, dat de gewone jaarlijksche kermis deze gemeente (invallende op Zondag voor Pinksteren, alzoo in 1854 op den 28 Mei,) in dit jaar niet zal gehouden worden.

Gelijke afkondigingen hebben, in de gemeenten Heusden, Oudheusden en Elshout plaats gehad.

Leeuwarden, 23 April. De staten der provincie Friesland zijn bijeengeroepen op Dingsdag 2 Mei, tot het houden eener buitengewone vergadering. Onder de te behandelen punten is ook het rapport van de gemengde commissie uit de staten van Friesland en Groningen, tot onderzoek en overweging van het plan tot bedijking van de Lauwerzee, vroeger door eene rijks-commissie ontworpen.

Advertentiën.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 25 April 1854.

Nederland. Pct.		**Rusland.** Pct.	
Ned. W. Schuld. $2\frac{1}{2}$	$53\frac{3}{4}$ $\frac{15}{16}$ $\frac{3}{4}$		
Dito Certificat. . 3	$65\frac{1}{2}$	*Hope* 1798/1816 5	$94\frac{1}{…}$
Dito Dito . . 4	$82\frac{1}{8}$ 82	Dito 1828/1829 5	93…
O. I. Leening. . 4		Cert. 1831/1838 5	
Amort. Syndic. $3\frac{1}{2}$		Dito Dito $4\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats. . $4\frac{1}{2}$		Dito *Hope* . . . 4	70…
Belgie.		Dito *Stieglitz* . 4	69…
Certificaten. . . $2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser. 4	
D° *Rothschild* . $2\frac{1}{2}$	$44\frac{1}{2}$	Inschr. Assig. . 6	
Frankrijk.		Certific. dito. . 6	
Obligatiën . . . 3		**Polen.**	
Spanje.			
Nieuwe 1	17	Obligatiën . . . 4	
Dito Buitenl. . 3		**Oostenrijk.**	
D° Binnenl. $^{6}/_{m}$. 3	$32\frac{1}{4}$		
Bew. Sp. Com.	$3\frac{9}{16}$	Metalliek . . . 5	…
Amort. Schuld.		Dito bet. Amst. 5	…
Portugal.		Dito letter B. . 5	…
Londen nieuwe. 5	$31\frac{7}{8}$ $2\frac{1}{8}$ 32	Dito 1847 . . . $2\frac{1}{2}$	…
Dito uitgest . . 4		Dito 1851/1852 $2\frac{1}{2}$	…

Mexic., te Londen 3 pct. $22\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$; dito Onb… Gren., te Lond. Uitg. $6\frac{1}{8}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $56\frac{1}{4}$, $\frac{7}{8}$, …

Geene der genoteerde fondsen ondervonden heden … denswaardige variatie, de stemming was algemeen… affaire niet gunstig.

FRANKFORT, Maandag 24 April. Metal. 5… Spanje binn. 3 pct. $32\frac{7}{8}$; dito 1 pct. $17\frac{3}{16}$; … Londen $117\frac{3}{8}$; dito op Parijs $94\frac{1}{4}$; dito op Wee…

LONDEN, Maandag 24 April. Consols op t… Mexico N. 3 pct. 24, 24; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. 59… Uitg. $6\frac{1}{4}$, $6\frac{3}{8}$; Sardinie 5 pct. 78, 78; Spanje … $17\frac{1}{2}$; dito 3 pct. buit. $35\frac{3}{4}$, $35\frac{3}{4}$; dito Certific… Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 79, 79; dito 5 pct. 92, … pct. 86; dito $2\frac{1}{2}$ pct. 57, 57.

PARIJS, Maandag 24 April. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. … dito 3 pct. 63.70; Sp. Binn. 3 pct. $32\frac{7}{8}$; dito … Belgie $4\frac{1}{2}$ pct. $86\frac{1}{2}$; O. Metall. 78.

WEENEN, Maandag 24 April. N. Metall. … Lett. B. 113; Bankactien 1202; Lomb. 5 … v. fl. 250 $119\frac{3}{4}$; Wissel Londen 13.27; Parijs … ver $35\frac{1}{4}$.

MADRID, Vrijdag 21 April. Sp. binn. 3 … nieuwe 1 pct. $17\frac{3}{8}$.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gra…